

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Salarium pro Sacerdote scrupuloso. à. n. 119.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

nus necessitate compulsus aliunde non possit
habere Missas, nisi hoc à domino è stipendio ac-
ceptas, non sine involuntario admixto, tu
non liberaberis à peccato iniustitiæ ac turpi-
quæstus onereque restitutionis, sicut nec in-
firmi mulierarius. Etenim quæro; et majus
iustum stipendium datum est tibi præcise pro
Missa; vel ex speciali effectu erga tuam personam
aut beneficium? si posterius, habes titulum
sufficientem tibi reservandi partem stipendij,
si autem prius, certe nullum titulum allegare
potes iustæ reservationis, quia Missam non
legis. Audi propositionem nonam inter dam-
natas ab alexandro VII. *Post Decretum Verba-
ni VIII. post Sacerdos, cui Missa legenda tra-
duntur, per alium satisfacere, collato illi minore
stipendio, alià parte stipendij sibi retentâ.*

CONFERENTIA, XXIV.

Pro solatio Scrupulo- rum.

119.

Sacerdos scrupulosus, non obstante quo-
ante Sacrum fecerit intentionem consecran-
di panem & vinum apposita vel apponenda
juxta Christi institutionem & intentionem
Ecclesiæ; suumque sacrificium applicandi qui pe-
runt, deditque stipendium: vel illi, cui antecede-
ret, gratuito promisit: vel ei, cui vult superius

prodesse tale sacrificium, nihil ominus per distractionem immemor istorum sub ipsa Missæ oblatione, in fine anxietur, (dubitatque an satisfecerit suæ obligationi per omnia. Quæritur ergo; quid solatii tali misello dandum?

Ex Patricio nostro hîc p. 2. c. 5. à n. 337. 122.
Intentionem, tam generalem offerendi ad cultum DEI, quàm particularem utramque (consecrandi & applicandi fructum Sacrificii) utriusque optimam ac utilissimam esse actualem explicitam habitam tempore Consecrationis; eam tamen necessariam non esse, sed omnium consensu sufficere intentionem virtuales, nimiram virtute intentionis actualis præhabitæ, & nunquam revocatæ, adhuc in operatione moraliter perseverantem, moventem, & influentem in præsentem actum Consecrationis, Oblationis, &c. ut nimirum verè moraliter ideo nunc fiat Consecratio vel Oblatio, quia quis antea intendit & voluit. Quod adeò verum est, ut ex Cajetano, Suarez & aliis, rectè moneat Tamburinus opusc. de Sacrificio l. 12. c. 1. §. 2. n. 8. non esse consilium, ut tempore Consecrationis eliciat quis intentionem actualem in actu signato v. g. dicendo *Iam volo consecrare, & facere, quod ecclesia &c.* sed longè melius esse, ut tunc cogitet de sensu verborum, & ipso mysterio à se conficiendo: sicque in persona Christi, & velut ex ore Christi devote sacra verba pronuntiet: hoc etiam ipse jam habet in actu exercito intentionem actualem.

actualem optimam, & sufficientissimam consecrandi, licet etiam alia intentio actualis non præcessisset. Quod, quæso, notent morosi scrupulantes.

121. Est autem intentio consecrandi necessaria virtualis, n. præced. explicata: defectu cuius vis unquam contingere potest, quod Consecratio Hostiæ principalis sit invalida cum etiam implicitè sufficiat: habet enim virtutalem, saltem implicitam, omnis ille, qui ratione præditus inquit se vestibus sacris, procedit ad altare, utique cum proposito ac voluntate dicendi Missam: quid ergo an plus requiritur?

122. Dixi autem, *Hostia principalis*, scilicet pro ipso officio consecrandæ: secus sine dubio est de particulis pro communicantibus consecrandæ: nam proposito illo generali missam celebrandi, dum induis sacras vestes, & ad altare procedis, nullo modo, ne implicitè quidem, involvitur intentio consecrandi illas: unde si te incio positæ sint super altare non evadent consecratæ.

123. At verò ad applicandum fructum Sacrificii verius est sufficere intentionem habituales, nimirum semel habitam & non revocatam. Ita *Communis DD. Suar. Bonacii. &c.* Estque communis praxis omnium, qui credunt se validè applicasse fructum Sacrificii, si præcedenti die applicent, eamque voluntatem non

revocent, etiam si postea tempore Sacrificii nil
amplius de hoc cogitur. Ratio autem (& simul
disparitas ab intentione consecrandi) est:
quia intentio consecrandi debet esse effectiva
Sacramenti; ideoque necessario saltem virtualis;
at vero intentio applicandi fructum Sacrificii
minimè debet esse effectiva fructus illius,
sed ipsum Sacrificium rite oblatum confert
fructum ex opere operato, etiam cum Sacerdos
nulli applicat talem fructum: ex opere
operato, etiam cum Sacerdos nulli applicat
talem fructum: igitur ad hanc sufficit intentio
habitualis tantum. Atque hæc solito prolixius
in gratiam misellorum illorum, quibus
Missa purgatorium est, quique in ea se sine
merito cruciant, dum proprio suo iudicio nixi
& amore nimio, doctorum ac prudentum hominum
consilia negligunt, ac tandem plus sapere
volentes, quam sapiant, desipere incipiunt
serupulosi.